

Κυριακή 26 Αύγουστου 2012. **Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.** Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν α'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Μέγιστον θαῦμα!...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Κιβωτὸν σὲ νοητὴν Ἀγνὴ γινώσκομεν...Ἐπὶ γῆς σὲ οὐρανὸν Ἀγνὴ ἀνέδειξεν...Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα...Δόξα, Καὶ νῦν...,τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Ἀναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Τὸν βυθὸν ὡς τεκούσα...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν

στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον...Ἵμνοῦμεν τὸν Σωτηρὰ...Τοῖς ἐν Ἄδῃ καταβάς...καὶ τῶν μαρτύρων προσόμοια δ'. Τὴν ὑπερτιμὸν ἄθλησιν...Ταῖς εἰρκταῖς συγκλειόμενος...Τὸν Ἀδὰμ ἢ ὁμόζυγος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν μαρτύρων· Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε...Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος...Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν μαρτύρων· Ὁ ζεῦγος ἄμωμον...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Ἀναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω...Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἔσπερινὸν λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Ἀναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω...Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ

λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται...Δόξα· Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος...Δόξα· Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ α' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ Σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τῶν μαρτύρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· Γυναικὸς θεόφρονος...καὶ ὁ οἶκος· Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς...Κάθισμα τῶν μαρτύρων· Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς...Δόξα· τὸ αὐτό...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν...Ἀφ' ἑκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης σήμερον...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν... εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ α' ἀναστάσιμον· *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...* τῶν μαρτύρων· Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος... καὶ τὸ θεοτοκίον· *Σὲ προστασίαν ἄμαχον...* Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· *Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...* Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια... *Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται...* Ἐν τῷ φωτί σου Δεσπότα... τῶν μαρτύρων προσόμοια γ'· Ἀδριανὲ γενναιοτατε... Ἀδριανὲ καρτερώτατε... *Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων...* τὸ ιδιόμελον τῶν μαρτύρων· Ὅ πάντα προγινώσκων Κύριος... Δόξα... τὸ Α' Ἐωθινὸν ιδιόμελον· *Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς...* Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη... καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· *Σήμερον σωτηρίαν...* Ἐκτενῆς, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· *Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...* Δόξα, τῶν μαρτύρων· *Ἀναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω...* Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει...*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῶν μαρτύρων ἢ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ἄνευ εἰρμού, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· *Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια* τῶν μαρτύρων· *Ἀναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω...* τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει...* Δόξα, τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· *Γυναικὸς θεόφρονος...* Καὶ νῦν· *Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...* Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μαρτύρων, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν...* (Κορ. ιε' 1-11), ὁ ζή-

τει τῇ δωδεκάτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν καὶ β'. τῶν μαρτύρων· *Αναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας...*(Εβρ. ι' 32-38), ὁ ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Εὐαγγέλιον· α'. τῆς Κυριακῆς· *Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...*(Ματθ. ιθ' 16-24), ὁ ζῆτει τῇ δωδεκάτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν καὶ β'. τῶν μαρτύρων· *Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...*(Ιωαν. ιε' 17-27, ις' 1-2), ὁ ζῆτει τῇ 23ῃ Ἀπριλίου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*